

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 21 d'abril de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 7 minuts. Presideix l'Excel·lent Senyora Rosa María Barriera Mombrú. Sessió plenària número 47. Segona i darrera reunió.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories, reprenem el Ple en el punt número 10 del ordre del dia, compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, té la paraula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Popular, el senyor Serafin Castellano. Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Molt honorable president de la Generalitat.

Senyories.

El govern socialista del senyor Zapatero estrenà la seua gestió donant-li un revés important a la Comunitat Valenciana derogant el transvasament de les aigües de l'Ebre, una solució que era bona no sols per als valencians sinó solidària amb tot l'estat, i a més, ho féu sense importar-li les conseqüències mediambientals i sense sentir informes propis del seu govern en què diu que, per exemple, el tema de les dessaladores va ser més perjudicial per la medi ambient mitjà termini, o inclús també quan ells feren una proposta que triplicava el cabdal de l'aigua del transvasament al que actualment aprovà el govern del Partit Popular.

I amb eixa carta de presentació, és a dir, en una cosa tan vital per als valencians i valencianes com era la derogació del transvasament de l'Ebre, se complix el primer any de govern socialista. I ara mos diu el senyor Zapatero que vol vindre a la nostra comunitat a commemorar este primer aniversari. Precisament vol vindre a la nostra comunitat, a la qual ha discriminat, i esta és la trista realitat, senyories. *(Remors. La senyora vicepresidenta colpeja amb la maceta)* Mosatros, els valencians, no tenim absolutament res a celebrar del govern del senyor Zapatero. Al contrari hem segut perjudicats. Per tant, què hem de celebrar, senyors socialistes, en este primer any? Que mos han llevat l'aigua? Que mos han llevat la llengua? Què hem de celebrar mosatros del govern socialista? *(Remors. La senyora vicepresidenta colpeja amb la maceta)*

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories.

El senyor Castellano Gómez:

Jo sé, senyories, que la veritat sempre fa mal, però s'ha d'escoltar democràticament i amb tranquil·litat. *(Remors)*

El senyor Zapatero ha negat també allò que ha segut la llengua als valencians, l'ha ignorat en la Unió Europea, l'equipara al català en les escoles oficials d'idiomes. I no sabem si ho fa, mosatros creem que sí, per la influència del tripartit català, perquè no pot un govern estar hipotecat en el dia a dia a canvi d'una estabilitat parlamentària o a canvi de seguir governant, no pot estar hipotecat per nacionalismes

radicals com en este cas ho està fent, que inclús també atempten o han intentat atemptar contra la nostra identitat territorial amb propostes molt pelegrines d'euroregions i coses similars.

I a més, què hem de celebrar mosatros del primer any de govern ací en la Comunitat Valenciana del senyor Zapatero? Què passa amb els retards de l'Ave, senyors socialistes? Què passa amb els titubejos del finançament i recolzament per a la Copa d'Amèrica? Què passa amb el finançament dels desplaçats i immigrants? Què passa amb eixos augments de policies per a la seguretat ciutadana de la Comunitat Valenciana, que tant dia el senyor Zapatero? Què passa amb eixos llibres de textos gratis que prometé el senyor Zapatero i que tampoc ha pagat? O què passa també amb l'augment pressupostari de justícia, que també brilla per la seua absència? I podríem fer una nòmina i una llista molt gran dels incompliments *(inintel·ligible)* ho ha dit.

Per tant, senyories, la Comunitat Valenciana és patent, és clar, és objectiu que no està en les prioritats del govern socialista ni del senyor Zapatero. Per això, a estes altures, els valencians en este any de govern tenim molt poca confiança en les seues promeses i tenim molt poca confiança en el seu comportament. Que no pretenga ara enganyar el senyor Zapatero enviant-mos ministres a València o elegint la Comunitat Valenciana per a commemorar el seu primer any de govern. De poc servixen eixes declaracions grandiloqüents i eixos titulars de premsa reconeguent que Espanya té un deute històric amb la Comunitat Valenciana quan després la realitat i la veritat és que se vol llevar l'aigua, se vol llevar la llengua, és que se volen retardar les grans infraestructures i és que no hi ha un recolzament decidit i no és prioritat la Comunitat Valenciana per al govern socialista, en detriment d'altres territoris d'Espanya.

Per tant, allò que volem... *(Pausa)* Les seues senyories estan hui un poquet alterades. *(Remors)* Allò que demanariem, senyor... *(Remors)* Allò que demanariem al senyor Zapatero, senyories, és que complisca amb fets de govern i apostes per la Comunitat Valenciana, amb responsabilitat i amb serietat. I no amb declaracions grandiloqüents que després se tradueixen en res, només que en discriminacions per a la nostra terra i per als valencians i per a les valencianes.

Diguí en una de les preguntes de control també la president que Felipe V mos llevà els Furs, els usos i els costums. El govern socialista mos vol llevar ara la llengua, l'aigua i altres coses. Per tant, mosatros li demanem al senyor Zapatero que defenga amb interessos els valencians i les valencianes, que defenga des de la solidaritat, des de l'equilibri territorial, la Comunitat Valenciana, com en altres territoris s'està defenent-ho, perquè crec que la Comunitat Valenciana s'ho mereix.

Per això li fem la pregunta al molt honorable president de la Generalitat *(Se sent: "aaaaaaah!")* de quina és la valoració d'eixe primer any del govern socialista. Vostés havien de ser els primers de ficar-se al costat dels valencians i de recolzar allò que realment fa falta a esta terra i li fa falta a la comunitat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat, senyor Camps.

El senyor president del Consell:

Buenos días, señora presidenta.
Señorías.

Querido portavoz del Grupo Parlamentario Popular.

El año, en relación a la Comunidad Valenciana, creo que lo ha explicado muy bien el portavoz del Grupo Parlamentario Popular, cuestiones que se han tomado en su decisión, todas ellas graves y desorientadas para nuestro territorio. Pero además, la Comunidad Valenciana, inmersa en España, un país que durante estos últimos años ha tenido proyectos claros de crecimiento, de generación de empleo y de prosperidad, se ha encontrado con el gobierno socialista en un año en el que difícilmente nadie puede trasladar una opinión siquiera cercana a cuál es el modelo o el proyecto para algunos temas que el gobierno socialista está intentando liderar.

Hay algunas cuestiones que el gobierno socialista no ha abordado con seriedad, con cercanía y, sobre todo, con lealtad hacia las comunidades autónomas. Por ejemplo, la cuestión de la inmigración, un tema que cada mañana nos despierta con una nueva improvisación cuando se trata de una de las cuestiones más importantes no solo de la Comunidad Valenciana sino de toda España, y que necesitaríamos saber con urgencia cuál es el modelo que se pretende para una política tan importante como es la de la inmigración, posiblemente una de las cuestiones más importantes del presente y del futuro de todo nuestro país.

Hay otra cuestión que tampoco el gobierno socialista ha hecho todavía propuesta alguna y que nos parece que es fundamental también para el futuro de los ciudadanos de la Comunidad Valenciana y de toda España, como son las propuestas del mantenimiento de la sociedad del bienestar. Estamos ahora, como ustedes saben, hablando del modelo de financiación de la sanidad, que es, en el caso de la Generalitat Valenciana, el 40% del presupuesto; que todas las comunidades autónomas estamos valorando esta cuestión como una cuestión principal, y un año después todavía no sabemos cuál es la propuesta del gobierno socialista sobre una cuestión tan fundamental, esencial, pilar básico del funcionamiento de nuestras sociedades como es el mantenimiento de la sociedad del bienestar.

Seguimos creando empleo en la Comunidad Valenciana y también en España. Pero lo seguimos haciendo porque durante ocho años se pusieron en marcha reformas económicas, laborales y fiscales que han hecho de nuestro país un país que ha podido generar mucho más empleo que la media europea, y eso nos ha permitido, entre otras muchas cosas, ir hacia niveles de convergencia con las sociedades más avanzadas de toda Europa. Pasar de un 24% de tasa de paro a un 9% lo es, entre otras muchísimas cosas, por la aplicación de reformas valientes, serias, coherentes en todos los aspectos a lo largo de estos años. Y todavía un año después no sabemos exactamente cuáles son las propuestas de reformas económicas, laborales o fiscales que permitan que España pueda seguir planteando situaciones de crecimiento y, sobre todo, de generación de empleo en los próximos años.

Urge que se sepa por toda la sociedad española cuanto antes, y más de una comunidad autónoma como la nuestra, tan dinámica y tan generadora de expectativas y de creación de empleo, que sepa cuál es el modelo económico, fiscal y laboral que pretende el gobierno de España para los próximos años.

Hay otra cuestión que tampoco el gobierno de España nos ha dicho hasta el momento, y es de qué manera preten-

de negociar los fondos europeos para nuestro país. Esta también es una cuestión principal, para toda España y para nuestra comunidad. Las noticias que nos llegan no son nada halagüeñas. Se pretende un recorte importante para la Comunidad Valenciana, entre otros motivos porque dejamos de ser objetivo 1, y vamos a perder unos fondos europeos fundamentales para el futuro de nuestra comunidad y de nuestro país. Todavía el gobierno de España no nos ha dicho ni lo que pretende ni cómo pretende defender fondos europeos fundamentales para el futuro de la Comunidad Valenciana.

Yo en estos cuatro grandes apartados fijaría la atención sobre la falta de liderazgo de un gobierno que tiene la obligación de explicarle a la sociedad española, un año después, qué quiere hacer y de qué manera con la inmigración; cómo pretende plantear sistemas de mantenimiento de la financiación de la sociedad del bienestar, fundamentalmente hablando de la sanidad y de lo sociosanitario; de qué manera va a afrontar las reformas económicas fiscales y laborales necesarias para seguir manteniendo niveles de crecimiento de empleo, fundamentales para nuestro país, y cómo va a plantear la negociación de los fondos europeos para toda España y fundamentalmente para la Comunidad Valenciana.

En nuestro caso, además, hay una cuestión que sigue latente y que también ha apuntado el portavoz del Grupo Parlamentario Popular. Se nos dejó sin trasvase del agua del Ebro, y un año después no hay alternativa, como ya dijimos en su momento, porque no hay alternativa al trasvase del agua del Ebro. En la Comunidad Valenciana creo que podemos perfectamente reflejar la falta de liderazgo, de proyecto y de alternativa del Partido Socialista, del gobierno de Rodríguez Zapatero, precisamente en una decisión unilateral como fue la paralización del trasvase del agua del Ebro, y un año después no sabemos dónde está esa agua más rápida, más barata y de más calidad.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Moltíssimes gràcies, senyor president.

Anem a passar a la següent pregunta, que formula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Socialista, senyor Joan Ignasi Pla. Quan vosté vullga, senyor Pla.

El senyor Pla i Durà:

Molt bé. Sí, senyora presidenta.

Senyories.

El que acabem d'escoltar és la millor demostració del fet que cal fer-li cas al senyor Zaplana quan demana a Madrid que el grup que recolza el Govern no formule preguntes de control, perquè tergiversen i pervertixen en realitat el debat parlamentari. *(Aplaudiments)* Caldria fer-li cas.

Senyor Camps, mire, les Trobades d'Escoles en València, en primer lloc i per damunt de tot, són un moviment cívic, un moviment social, molt plural, no partidista, un moviment democràtic, format fonamentalment per pares i mares, per professors, per alumnes vinculats a les línies d'ensenyament en valencià i on cap tota persona que s'estime el valencià i vullga que la llengua tinga futur, perquè el valencià tinga més presència al carrer, a la justícia, a l'oci i al temps lliure, als mitjans de comunicació, al comerç, a la sanitat, a l'ensenyament; en definitiva, viure de veritat en valencià.

Són una festa a favor de l'ensenyament en valencià i de l'ús social de la llengua. Són també, jo crec, sense cap lloc de dubtes, el moviment social més potent i més estructurat i